

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ)»
(اعاده شده از شورای نگهبان)

مقدمه

به موجب اصل ۱۵ قانون اساسی «زبان و خط رسمی و مشترک مردم ایران فارسی است. اسناد و مکاتبات و متون رسمی و کتب درسی باید با این زبان و خط باشد...» با عنایت به اینکه مصوبات مجلس و آنچه که از متعلقات و ضمائ آن است از مهمترین اقسام متون رسمی محسوب می‌شود لذا رعایت این اصل در هنگام تصویب آنها لازم‌الاجرا خواهد بود. به علاوه، ضمائ و پیوست‌های یک متن اعم از اینکه در داخل متن اصلی به آنها اشاره یا ارجاع شده باشد یا خیر، جزئی از متن محسوب شده و تصویب متن به‌منزله تصویب ضمائ و ملحقات آن نیز است.

تحلیل ایراد شورای نگهبان

شورای محترم نگهبان در چند نوبت موارد ذیل را واجد ایراد دانسته است:

۱. ضمائ و پیوست‌های ماده واحده مصوب دارای لغات ترجمه نشده یا فاقد معادل فارسی در متن ضمائ بوده است.
۲. لازم بود لغات و اصطلاحات ترجمه نشده پس از ترجمه یا معادل‌نویسی به‌نحو مجزا، در خود متن ضمائ نیز اعمال شود و به‌صورت یک متن واحد درآید.
۳. با توجه به اینکه ترجمه و معادل‌نویسی اصطلاحات و اعمال آنها در متن ضمائ پس از تصویب ماده واحده در مجلس انجام شده است، بار دیگر ماده واحده مذکور و ضمائ اصلاح شده آن از تصویب مجلس بگذرد تا واجد آثار حقوقی باشد.

پیشنهاد

ضمائ کنوانسیون مذکور، شامل ضمیمه یک و دو و پیوست‌های یک، دو و سه که ترجمه شده و ترجمه فارسی لغات و اصطلاحات در آنها اعمال شده است و در مواردی که ترجمه فارسی ندارد، معادل فارسی آنها نوشته شده، به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد. به‌نظر می‌رسد در متون تهیه شده، موارد فوق رعایت شده است و با تصویب آنها ایراد شورای محترم نگهبان رفع می‌شود.